

Nytt leende värt varenda krona!

Annika Selin är 51 år och har nu ett friskt och vackert leende. Så har det inte alltid varit. För några år sedan började tänderna lossnade - en efter en. Inför 50-årsfirandet på Kanarieöarna bestämde hon sig. Hon satte in broar av nya tänder i munnen. En stor investering. För samma pengar hade hon kunnat köpa en hel bil.

- Men jag ångrar mig inte. Det var värt varenda krona, säger Annika.

Det är inte så att Annika har slarvat mer än andra med sin munhygien. Däremot har tandlossning med arvet att göra. Tänderna lossade på hennes pappa när hon var i skolåldern. Dessutom:

- Jag är rökare, säger Annika. En rökare som försöker sluta!

Den utlösande faktorn för tandlossningen är oftast rökning. Statistiken visar att 85 procent av dem som har tandlossning är rökare.

Annikas tandlossningsproblem upptäcktes sent. Det började med att en av tänderna i underkäken gick att rucka på.

- Den känns lös, sade jag till min tandläkare. Nej, det är ingen fara, sade han. Sedan blev det ett galopperande förlopp. Jag hade ju djupa fickor som inte min dåvarande tandläkare hade sett.

- Därefter fick jag varbildningar och inflammationer och de fick rycka den ena tanden efter den andra, minns Annika.

Grå tandhalsar blev till startsignal

Sedan gick allt från det sämre till det bättre. Hon kom i kontakt med Narkoskliniken AB och tandläkare Sture Friedner. Tillsammans kom de överens om vilken behandling hon skulle genomgå.

Det första steget blev att operera tandköttet för att komma tillrätta med fickorna, men då blev tandhalsarna synliga. Tänderna var vita men tandhalsarna grå.

- Det var inte roligt. Det påverkade min självkänsla. Då bestämde jag mig för att nu, nu måste det hända någonting.

På grund av hennes tandvårdsrädsla var narkos det enda alternativet.

- Det "kostade skjortan", men det var det värt.

Behandlingen tog ca en månad och kostade 70 000 kronor. Tio tänder i över- respektive underkäke har ersatts med nya broar. Dagen efter insättningen gick hon till jobbet på läkemedelsföretaget där hon registrerar kliniska studier.

- Det tartar att vänja sig, medger Annika. Ibland känner jag att det här är inte jag. Men min familj och mina vänner säger att det ser fint ut.

Har du fått några förhållningsregler för var du får äta?

- Nej, ingenting, bara att jag måste hålla tänderna alldeles rena. Det tog tid innan jag vågade ta ett äpple, det kan jag ju erkänna. Man har ju sett folk som tagit en tugga och sedan följer proteserna med ut! Men det här är ju inte proteser utan broar som sitter fast. Men ibland undrar jag ändå, sitter dom där, eller hur är det?

"Dom här tänderna kan sitta till den dagen du lämnar det här livet om du sköter dem rätt, säger Sture", berättar Annika Selin som har stort förtroende för sin tandläkare.

Marita Önneby Eliasson,
Året Runt 8/2002